

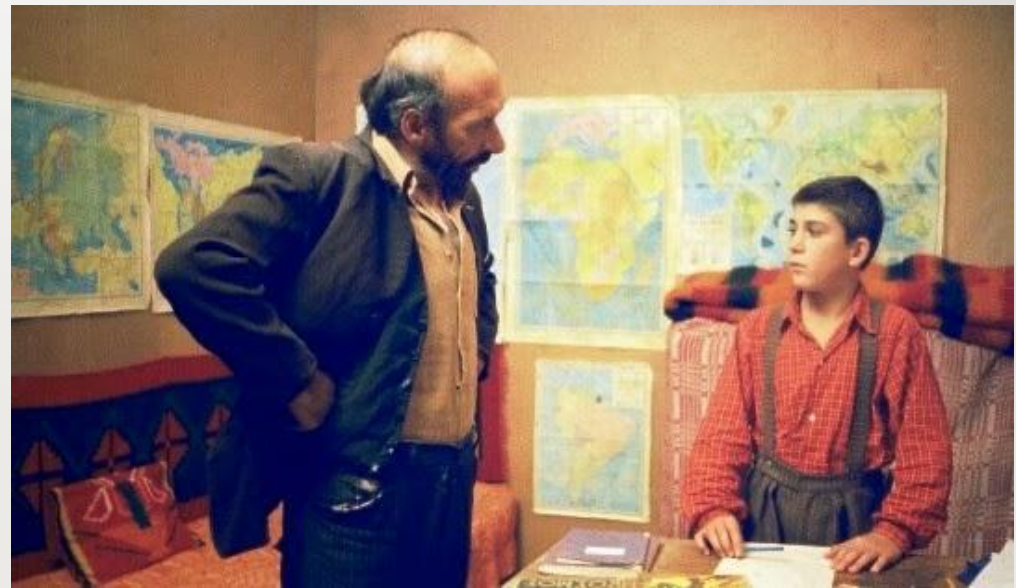
Να 'σαι καλά,
δάσκαλε!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- Ακούγοντας τις φωνές που προέρχονταν από τη διπλανή αίθουσα, ο καθηγητής του Β'1, όταν του δόθηκε η ευκαιρία, ρώτησε έναν μαθητή του διπλανού τμήματος τι ακριβώς συνέβη στο μάθημα και δημιουργήθηκε τόση πολλή φασαρία.

- **Κ.** – Έλα εδώ, παιδί μου! Γιατί φωνάζατε τόσο πολύ την ώρα του μαθήματος; Καθηγητή δεν είχατε; Μάθημα δεν κάνατε;
- **Μ.** – Δεν φωνάζαμε, κύριε! Τραγουδούσαμε! Ο νέος καθηγητής δεν κάνει μάθημα όπως κάναμε μέχρι τώρα ...

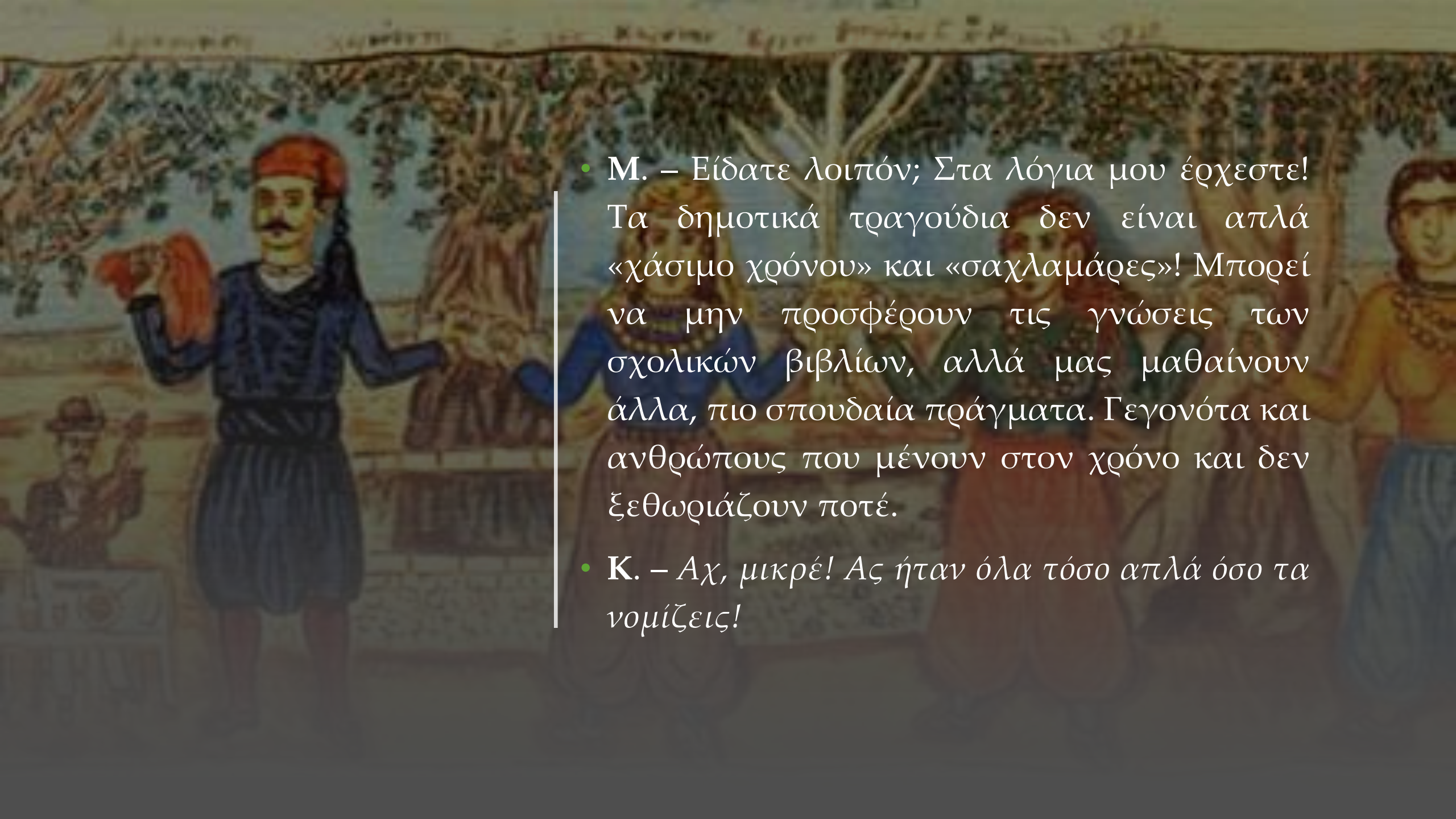
- **Κ.** – *Τι εννοείς; Δεν προχωράτε στην ύλη του σχολικού βιβλίου; Δεν σας εξετάζει; Δεν γράφετε διαγωνίσματα;*
- **Μ.** – *Φυσικά, κύριε. Μόνο που ο νέος καθηγητής εφαρμόζει μία νέα μέθοδο διδασκαλίας! Μας μαθαίνει τα ήθη, τα έθιμα, τις παραδόσεις και τα δημοτικά τραγούδια του τόπου μας. Μας έχει κάνει να μην ντρεπόμαστε πια για αυτά, αλλά να είμαστε περήφανοι για την καταγωγή μας! Τόσο καιρό μάτια είχαμε, αλλά δεν βλέπαμε! Ο νέος καθηγητής μάς κάνει να μην βαριόμαστε πια! Έχει τον δικό του μαγικό τρόπο να μας κινεί το ενδιαφέρον για πράγματα που δεν θα μπορούσαμε ποτέ να πιστέψουμε πως θα ήταν ενδιαφέροντα!*

- **Κ.** – *Μα καλά, βρε παιδί μου, αλλά πώς θα πάτε μπροστά;*
- **Μ.** – *Μην ανησυχείτε, κύριε, εμείς είμαστε ήδη ... μπροστά! Πείτε μου τι άνθρωποι θα ήμασταν, αν δεν γνωρίζαμε τα ήθη, τα έθιμα, τις παραδόσεις μας, ποιοι είμαστε τέλος πάντων! Αν δεν ξέρεις από πού κρατά η σκούφια σου και ποιός ήταν ο προπάππος σου, πώς να αγαπήσεις μετά τον τόπο και την πατρίδα σου;*

- **Κ.** – Πιστεύω πως πρέπει να μιλήσω με τον καθηγητή σας! Πολύ αέρα έχετε πάρει, μου φαίνεται! Καλύτερα πηγαίνετε και ρωτήστε τον παππού σας για ήθη και έθιμα... Αυτό που έχει αξία και θα σας καταστήσει μελλοντικά «άξιους», όπως λες, είναι οι σχολικές γνώσεις και όχι τα τραγούδια του Νικολάου Πολίτη και οι σαχλαμάρες...
- **Μ.** – Ωστε τον ξέρετε;
- **Κ.** – Τον Νικόλαο Πολίτη; Προφανώς και τον γνωρίζω, μικρέ μου. Μεγάλος και τρανός λαογράφος!

- **Μ.** – Είδατε λοιπόν; Στα λόγια μου έρχεστε! Τα δημοτικά τραγούδια δεν είναι απλά «χάσιμο χρόνο» και «σαχλαμάρες»! Μπορεί να μην προσφέρουν τις γνώσεις των σχολικών βιβλίων, αλλά μας μαθαίνουν άλλα, πιο σπουδαία πράγματα. Γεγονότα και ανθρώπους που μένουν στον χρόνο και δεν ξεθωριάζουν ποτέ.
- **Κ.** – Αχ, μικρέ! Ας ήταν όλα τόσο απλά όσο τα νομίζεις!

- **Μ.** – Είναι, κύριε! Άλλωστε, ποιος είναι ο σκοπός του καθηγητή; Να έχει μια τάξη με παιδιά που φοβούνται μην παραλείψουν κάποια λεπτομέρεια και πάρουν χαμηλό βαθμό ή μια τάξη με μαθητές που ξεχειλίζουν από χαρά, ζωντάνια και ευχαρίστηση; Η επιλογή είναι δική σας.

Και, ναι, μπορώ να σας το διαβεβαιώσω αυτό: τα χαμόγελα των παιδιών στο μάθημα του καθηγητή μας είναι απεριόγραπτα! Χαμόγελα που δεν σβήνουν ποτέ, παρά μόνον όταν χτυπά το κουδούνι και η ώρα τελειώνει.

